

O fantu, ki je šel v pekel po cegelec

Neka mati je zmeraj jokala, ko je otroku rezala kruh. Fantu se je to čudno zdelo, zato pove v šoli svojemu učitelju, duhovniku. Ta mu naroči, naj vpraša mater, zakaj joka. Fant jo res

cegelc:
listek

vpraša in mati mu odgovori: "Jokam, ker te je tvoj oče zapisal hudobi!" Ko je učitelj izvedel za to skrivnost, je rekel fantu: "Rešil se boš samo tako, da greš v pekel po cegelec, s katerim je oče zapisal tvojo dušo."

hudoba,
hudobec:
hudič

Tako so fantu dali v roke lepo jabolko. Zavatil ga je, in kamor se je jabolko odkotalilo, je šel za njim. Kotatil je in hodil, kotatil in hodil, dokler ni prišel do velikega gozda, pred katerim je stala roparska kočča. Žena roparjeva je bila usmiljenega srca in je fanta skrtila. A ko se je ropar vrnil domov, ga je vseeno našel. Ker pa je bil to zelo mlil deček, ga je tudi ropar vzljubil in mu ni storil hudega. Ko napoči čas, da gre

dalje, mu ropar reče: "Poizvedi, prosim, v peklu, ali se lahko tudi jaz še zveličam." Fant je obljubil in je šel naprej.

Spet kotali jabolko in spet hodi, dokler se pred peklenjskimi vrati jabolko ne ustavi. Fant vstopi. Takrat poglavar skliče vse hudobce, pa noben ni imel listka, na katerem bi bilo zapisano fantovo ime. Išče in išče, dokler ga nazadnje ne dobi pri nekem prav šepastem hudiču. Njegova težava je rešena, a zdaj se spomni še roparjeve prošnje in vpraša: "Ali je ropar, ki je naredil veliko krivičnega, po smrti lahko deležen večne sreče?" Hudobe rečijo: "Lahko, samo če v gozdu vsadi palico in kleči poleg nje in joka toliko časa, da palica ozeleni. Potem bo odrešen."

Zdaj je fant dobil vse odgovore in se je odpravil proti domu. Na poti še pove roparju, kaj je izvedel. Ko ta sliši odgovor, se takoj poda v gozd.

Fant pa je odšel domov, hodil je v šolo in postal duhovnik. Pa se zgodi, da nekoč z mežnarjem hodi po velikem gozdu, ko kar naenkrat močno zadise jabolka. Gresta gledat in vidita zeleno palico, polno rdečih jabolk, in belega golobčka, ki zleti proti nebu. Tako je bil ropar rešen.

zveličati se:
po smrti biti
deležen večne
sreče

mežnar:
cerkovnik,
kdor oskrbuje
cerkev

